

Simon Grotrian

Et digterportræt i tekster og musik
2009

Introitus:

Dvorak: Rings um den Herren (Ps. 97,2-6)

Skyer og mulm er om Herren,
retfærd og ret er hans trones støtte;
ild farer frem foran ham
og luer iblandt hans fjender.
Hans lyn lyste op på jorderig,
jorden så det og skjalv;
bjergene smeltede som voks for Herren,
for hele jordens Herre,
Himlen forkyndte hans retfærd og ære.

af "Biblische Lieder" op. 99

Bøn om forankring

Kære Vorherre, Jesus Kristus, livet er en hobby for dem, hvis vingeknopper skyder i sjælen. Vi beder om forankring oven på graven, hvor duerne er fløjet. Vi beder om kærlighed, så hjerterne kan folde sig ud til rislende træer, der skygger for diamantsolens evige stråler. Kald os hjem, når du behøver os hos dig. Hjælp os i verden, hvor fartstriberne ses overalt, selv på tv-skærmen. Fødderne træder i angst over planeten, hvert skridt er at forlade en blodblomst. Hjælp dine små, fordi fortabelsen lurer bag alle slidte hjørner. Vi beder om sjælerødder på kloden. Vi beder om dit rige, hér i verden.

af Grotian: "Citroner for Vorherre" 2008

**Denne verden aber efter
men vi har apostles kræfter
denne verden har en gyng
som apostlene vil slynge
denne verden fuld af penge
varer alt for, alt for længe.**

**Denne verden bryder sammen
ved et skrig fra hanekammen
denne verden løfter klingen
mod apostlene med vingen
denne verden tom for plager
falder ud af moderkager.**

**Denne verden skyller rotter
over ligets visne totter
denne verden føder sjæle
mellem Herrens bundgarnspæle
denne verden, som vi slipper
er et øjenlåg, der glipper.**

Læsning fra Det Gamle Testamente

Lær mig, Herre, at kende mit endeligt, det mål af dage, jeg har,
lad mig kende, hvor snart jeg skal bort.
Se i håndsbredder målte du mine dage ud,
mit liv er som intet for dig,
som et åndepust står hvert menneske der - Sela.

Kun som en skygge er menneskets vandring,
kun tomhed er dets travlhed;
de samler og ved ej, hvem der får det.
Hvad bier jeg, Herre, da efter? Mit håb står ene til dig.
Fri mig for al min synd, gør mig ikke til spot for dårer!
Jeg tier og åbner ikke min mund, du voldte det jo.
Borttag din plage fra mig, under din vældige hånd går jeg til.
Når du tugter en mand med straf for hans brøde, smuldrer du hans herlighed hen som et møl;
kun et åndepust er hvert menneske - Sela.

Hør, o Herre min bøn og lyt til mit skrig, til mine tårer tie du ej!
Thi en fremmed er jeg hos dig, en gæst som alle mine fædre.
Se bort fra mig, så jeg kvæges, før jeg går bort og ej mer er till!

Salme 39, 5-14

Fællessalme: For dig, o Herre (DDS 713)

For dig, o Herre, som dage kun
årtusinder er at regne,
et øjeblik er den liden stund,
vi ånder i støvets egne.

Som blomsten falmer hver rosenkind,
som græs fældes kæmper gæve,
de vises kunstige hjerneskind
nedfejes som spindelvæve.

Halvfjerdsindstve er støvets år,
de stolteste strid og møje;
om firsindstve en kæmpe når,
des mere han har at døje.

Se ned, vor Herre, og hør vort kald!
Du lære os ret af nåde
at tænke på vore dages tal
og lade din visdom råde!

O, giv os dog efter striden fred
og trøst efter suk og klage;
med glæden i kvæld din miskundhed
lad krone de korte dage!

Ja, styrk din tjener med kraftens Ånd,
og børnene hans tillige,
lad værket lykkes ved deres hånd,
lad blomstre med os dit rige!

Os overstråle din herlighed
som solen ved middagstide,
og lys over os i graven fred
med solebjærgs-skær det blide!

SI 90

N.F.S. Grundtvig 1841, 1857 og 1864.
Mel.: Chr. Barnekow 1870

Dvorak: Wende dich zu mir (Ps. 25,16-18 & 20)

Vend dig til mig og vær mig nådig,
thi jeg er ene og arm.
Læt mit hjertes trængsler
og før mig ud af min nød.
Vær mig nådig,
se hen til min nød og kvide
og tilgiv alle mine synder.
Vogt min sjæl og frels mig,
Herre, vær mig nådig!

af "Biblische Lieder" op. 99

Læsning: Burnt Norton

Nærværende tid og svunden tid
Er begge måske nærværende i kommende tid,
Og den kommende tid indeholdt i den svundne tid.
Dersom al tid er evigt nærværende,
Er al tid uigenløselig.
Hvad der kunne have været, er en abstraktion
Som forbliver en bestandig mulighed.
Kun i en spekulationernes verden.
Hvad der kunne have været og hvad der har været
Peger mod samme mål, som er stedse
Nærværende.
Fodtrin ekkoer i erindringen
Ned ad den gang, vi ikke gik ad
Hen mod den dør, vi aldrig åbnede
Ind til rosenhaven. Mine ord ekkoer
Således i dit sind

af T. S. Elliot: Fire Kvartetter

**Din frelser blir din klippe
og når ormene må ribbe
mens vi kun er klædt i særke
blir din tro dit adelsmærke**

**Et hus, der stod på sandet
flyder bort med tidevandet
som en ørken og et ælte
af dét liv, som han kan vælte.**

**Din frelser blir din klippe
han har lagt et nøgleknippe
og du iler ud af asken
med epistlerne i tasken.**

**Når timeglasset stopper
og vi står med ørepropper
kan vi ikke høre braget
fra en altergang i havet.**

**Din frelser blir din klippe
han er også Himmelvippe
se, vi samler os som hvaler
over dybets katedraler.**

**De onde dages klode
syltes ned og går af mode
horisonten lukker munden
inden hænder skraber bunden.**

**Din frelser blir din klippe
og dét liv, som du skal slippe
blir et spindeldrup af tøjler
se, da passer Himlens nøgler.**

*Simon Grotrian 2007
Mel.: John Frandsen 2009*

Læsning fra Det Gamle Testamente

Gud er vor tilflugt og styrke, en hjælp i angster, prøvet til fulde
Derfor frygter vi ikke, om jorden end bølger og bjergene styrter i havenes skød,
om end deres vande bruser og syder og bjergene skælver ved deres vælde - Sela.

En flod og dens bække glæder Guds stad,
den højeste har helliget sin bolig;
i den er Gud, den rokkes ikke,
Gud bringer den hjælp, når morgen gryr.
Folkene larmed, rigerne vakled,
han løfted røsten, så jorden skjälv,
Hærskarers Herre er med os, Jakobs Gud er vor faste borg - Sela.

Kom hid og se på Herrens værk,
han har udført frygtelige ting på jord.
Han gør ende på krig til jordens grænser,
han splintrer buen, sønderbryder spydene,
skjoldene tænder han i brand.
Hold inde og kend, at jeg er Gud,
ophøjet blandt folkene,
ophøjet på jorden!
Hærskarers Herre er med os, Jakobs Gud er vor faste borg - Sela.

Salme 46

**Jeg fryser i mit verdensskrud
o lad mig komme til dig, Gud
de fyrretusind blomster gror
og blir en mund af englekor.**

**Jeg isner i min kærlighed
før alle knogler går af led
du kære Far i Himlen, ræk
mig varmen fra en vintergæk.**

**Er verden tom for livets brød
og gir det mindste strå et stød
så lad mig tø til næste marts
som is og bjerg og rosenkvarter.**

**Er verden blind for Åndens drag
så pluk mig i min sarkofag
hvor ingen mere ser mig dø
og plant i græsset dette frø.**

*Simon Grotrian 2006
Mel.: John Frandsen 2009*

Fællessalme: Sorrow og glæde (DDS 46)

Sorrow og glæde de vandre til hobe,
lykke, ulykke de gange på rad,
medgang og modgang hinanden tilråbe,
solskin og skyer de følges og ad.
Jorderigs guld
er prægtig muld,
Himlen er ene af salighed fuld.

Kroner og scepter i demantspil lege,
leg er dog ikke den kongelig dragt.
Tusinde byrder i kronerne veje,
tusindfold omhu i scepterets magt.
Kongernes bo
er skøn uro,
Himlen alene gør salig og fro.

Alle ting har sin foranderlig lykke,
alle kan finde sin sorrow i barm.
Tit er et bryst under dyrebart smykke
opfyldt af sorrow og hemmelig harm.
Alle har sit,
stort eller lidt,
Himlen alene for sorgen er kvit.

Vælde og visdom og timelig ære,
styrke og ungdom i blomstrende år
højt over andre kan hovedet bære,
falder dog af og i tiden forgår.
Alle ting må
enden opnå,
Himmelens salighed ene skal stå.

Læsning fra Det Gamle Testamente

Alt har sin stund, og hver en ting under himmelen sin tid:

Tid til at fødes og tid til at dø,
tid til at plante og tid til at rydde,
tid til at dræbe og tid til at læge,
tid til at nedrive og tid til at opbygge,
tid til at græde og tid til at le,
tid til at sørge og tid til at danse,
tid til at kaste sten, og tid til at sanke sten,
tid til at favne og tid til ikke at favne,
tid til at søge og tid til at miste,
tid til at gemme og tid til at bortkaste,
tid til at flænge og tid til at sy,
tid til at tie og tid til at tale,
tid til at elske og tid til at hade,
tid til krig og tid til fred.

Hvad løn for sin flid har da den, der arbejder?

Jeg så det slid, som Gud har givet menneskens børn at slide med.

Alt har han skabt smukt til rette tid;

også evigheden har han lagt i deres hjerte,

dog således at menneskene hverken fatter det første eller det sidste af, hvad Gud har virket.

Dejligste roser har stindeste torne,
skønneste blomster sin tærende giff,
under en rosenkind hjertet kan forne, I
for dog at skæbnen så sælsom er skift!
I våde-vand
flyder vort land,
Himlen har ene lyksaligheds stand.

Angest skal avle en varende glæde,
kvide skal vinde sin tot ud af ten.
Armod skal prydes i rigeste klæde,
svaghed skal rejses på sundeste ben.
Avind skal stå
fængslet i vrå,
Himlen kan ene alt dette formå.

Lad da min lod og min lykke kun falde,
hvordan min Gud og min Herre han vil,
lad ikkun avind udøse sin galde,
lad kun og verden fulddrive sit spill!
Sorrow skal dø,
lystigheds frø
blomstre på Himle-lyksaligheds ø!

Thomas Kingo 1681
Visemelodi omkring 1670

Interludium

John Frandsen:

Befal du dine veje
(orgelkoral 1975)

Kære Gud, kære Gud
verdens liv gør mig fortræd
kære Gud, kære Gud
jeg er gemt i sengen, jeg er ræd.

Kære Gud, kære Gud
når jeg ikke bærer slør
kære Gud, kære Gud
kan jeg banke på din Himmeldør.

Kære Gud, kære Gud
når jeg sidder på mit tag
kære Gud, kære Gud
blir jeg Himmelfuld af morgendag.

Kære Gud, kære Gud
når jeg standser som en fugl
kære Gud, kære Gud
er det kun i Himlen, det er jul.

Kære Gud, kære Gud
når jeg står i Betlehem
kære Gud, kære Gud
er der lys i træet, jeg vil hjem.

Simon Grotrian 2007
Mel.: John Frandsen 2009

Læsning fra Det Nye Testamente

Thi Gud, som sagde: "Af mørke skal lys skinne frem", blev selv et skinnende lys i vore hjerter, for at kundskaben om Guds herlighed på Kristi åsyn må lyse klart. Men denne skat har vi i lerkar, for at den overvældende kraft må være fra Gud og ikke fra os selv.

På alle måder er vi hårdt trængte, men ikke indestængte; tvivlrådige, men ikke fortvivlede; forfulgte, men ikke forladte; slået til jorden, men ikke slået ihjel. Altid bærer vi Jesu dødslidelse med os på vort legeme, for at også Jesu liv må blive åbenbart i vort legeme. Ja, hver stund vi lever, overgives vi til døden for Jesu skyld, for at også Jesu liv må blive åbenbart i vort dødelige kød. Så gør døden da sin gerning i os, men livet sin gerning i jer!

Men da vi har den samme troens Ånd som i skriftordet: "Jeg troede, derfor talte jeg", så tror vi også, og derfor taler vi også. Thi vi ved, at han som opvakte Herren Jesus, skal også med Jesus opvække os og stille os frem for sig sammen med jer. Det sker nemlig alt sammen for jeres skyld, for at nåden, ved at nå til flere og flere, må vokse og forøge taksigelsen til Guds ære.

Derfor taber vi ikke modet; tværtimod, selvom også vort ydre menneske går til grunde, fornyes dog vort indre menneske dag for dag. Thi vor trængsel, der er stakket og let, bringer i overmål en evig vægt af herlighed for os, som ikke har blikket rettet mod de synlige ting, men mod de usynlige. Thi de synlige varer kun en tid, de usynlige varer evigt.

2. Korintherbrev 4, 6-18

Dvorak: Sieh auf mich (Ps. 119,114-120)

Se til mig, thi du er mit skjul og skjold,
jeg bier på dit ord.

Vig fra mig, I som gør ondt,
jeg vil holde min Guds bud.

Hold mig oppe, at jeg må frelses
og altid have min lyst i dine vedtægter!

Af rædsel for dig gyser mit kød,
og jeg frygter for dine domme.

af "Biblische Lieder" op. 99

Læsning: To digte

Kære Jesus Krist, du stod på bjælker hér til sidst
og selvom vi har glemt det tit
og salmer bruges op som kridt
du fylder himlen, denne svimlen
gravens sorte stald
forsvinder som et lottotal
vort punktum klasker mod en væg
vi rider på dit stjerneskaeg
og vinden peb i hænderne, da trillebørens ådsler gled
giv ansigtsløftning, fred.

Gud har smidt en bombe
ind i vore sumpe
ved sin Helligånd
skabte det dig pine
jeg fortrak en mine
gled i alle bånd
vær bered
til kærlighed
dén, der sprænger vore tage
Gud har bagt en kage.

af Simon Grotrian: "Livet er en ko" 2000

**Han glemmer mig aldrig i afgrundens nat
han løser min ensomheds gåde
når månen er presset og lægger sin hat
så sejler han frugten i både.**

**Han kaster en fredsdue over dit hus
hvor safterne stiger og synker
det sure, det søde og menneskers knus
det tegner han på dig som rynker.**

**Han husker at skinne i solen for dig
han rødmer, når dagen får ende
og dermed er lyset i verden på vej
og håbet om også at brænde.**

**Han dækker et bord til den tørstige hær
han åbner sin puls i et bæger
en dag som i dag med et firkantet vejr
er regnbuespidserne læger.**

**Han klipper en stjerne af himmelpapir
han sætter den op ved mit gærde
i tusmørket ligner den kirkernes spir
og fremtider, uret må lære.**

*Simon Grotrian 2007
Mel.: John Frandsen 2009*

Læsning fra Det Gamle Testamente

Da sagde Moses: "Lad mig dog skue din herlighed!"

Han svarede: "Jeg vil lade al min rigdom drage forbi dig og udråbe Herrens navn foran dig, thi jeg viser nåde mod hvem jeg vil, og barmhjertighed mod hvem jeg vil."

Og han sagde: "Du kan ikke skue mit åsyn, thi intet menneske kan se mig og leve."

Og Herren sagde: "Se, her er et sted i min nærhed, stil dig på klippen der! Når da min herlighed drager forbi, vil jeg lade dig stå i klippehulen, og jeg vil dække dig med min hånd, indtil jeg er kommet forbi. Så tager jeg min hånd bort, så da kan du se mig bagfra; men mit åsyn kan ingen skue!"

2. Mosebog 33, 18-23

Dvorak: Gott ist mien Hirte (Ps. 23,1-4)

Herren er min hyrde, mig skal intet fattes,

han lader mig ligge på grønne vange,

til hvilens vande leder han mig,

han kvæger min sjæl.

Han fører mig ad rette veje for sit navns skyld.

Skal jeg end vandre i dødsskyggens dal,

jeg frygter ej ondt,

thi du leder mig.

Herre, før mig ad din vej og vær min hyrde.

af "Biblische Lieder" op. 99

Hvad er nød for Herrens trone
når den sidste grædekone
hvæsser sine sløve tænder
og når efteråret brænder?

Herren lagde hasselnødder
foran vore brugte fødder
galgeløkken fryder raket
dér blev sorgen hvedestakket.

Herren strør i englebedet
alt det gode, der var fredet
hvad er nød og nødders knækken
når vi drikker Himmelbækken?

Hvad er nøddeknekkervalsen
når vi står i guld til halsen?
Herren strør sin Himmelglæde
dén kan gribbe ikke æde.

Simon Grotrian 2007
Mel.: John Frandsen 2009

Læsning fra Det Nye Testamente

Og jeg så en ny himmel og en ny jord;
thi den første himmel og den første jord
var forsvundet, og havet var ikke mere.
Og jeg så den hellige stad, det nye Jerusalem,
komme ned fra Himmelen fra Gud, rede som en brud,
smykket for sin brudgom.
Og jeg hørte en høj røst fra tronen sige:
"Se, nu er Guds bolig hos menneskene,
og han skal bo hos dem, og de skal være hans folk,
og Gud selv skal være hos dem,
og han skal tørre hver tåre af deres øjne,
og der skal ingen død være mere,
ej heller sorg, ej heller skrig,
ej heller pine skal være mere;
thi det som var før, er nu forsvundet."
Og han, som sad på tronen, sagde:
"Se, jeg gør alting nyt."

Johannes Åbenbaring 21, 1-5a

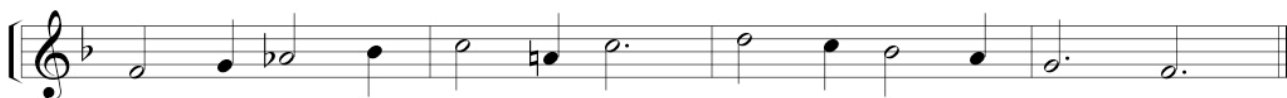
Fællessalme

Hel - lig - ån - den svær - mer da ned på den - ne fin - ger træ - er - ne tar

kro - nen af bel - lis - frø - et rin - ger spind - e - ne med flu - e - ord

dan - ser o - ver stol og bord han er dén, der klin - ger.

Helligånden sværmer da
ned på denne finger
træerne tar kronen af
bellisfrøet ringer
spindene med flueord
danser over stol og bord
han er dén, der klinger.

Helligånden svarer os
så vi blir en fakkel
han, den store albatros
på en køkkenkækkel
nerverne i blomstringstid
søger Helligåndens vid
til et tabernakel.

Helligånden spørger dig
om du tror din næste
han er skyerne i leg
havene vil gæste
og når regnen plasker ned
er han vores stuefred
derpå kan vi feste.

Helligånden svarer nu
for at holde løftet
i en kanes rå babu
blir hans vinger drøftet
Faderen foroven ser
mennesker, der står og ler
sorgen har vi grøftet.

Helligånden er en storm
før vi fjerner gærde
og han ejer sneens form
han er hele vejret
men når dagen flyver væk
er han fuglene på træk
dette vers har æret

Simon Grotrian 2006
Mel.: John Frandsen 2007

Bøn: To blå sole

Vorherre Jesus Kristus, verden er dit Ord.

Havet og himlen er en tavle, du ustandselig skriver på, et digt, der fosser mod sit redningsøst.

Lad de to blå sole være Testamenterne, ét forneden og ét foroven, der på denne måde værner om enhver, og som giver fisk og fugle til den stadige bøn om lys og håb for mennesker.

Fremtiden sender os et hjortetegn, der græsser i siv og læskende stråler. Vi skabes hver dag for dit åsyn, vi ser dig i øjnene. To blå, altseende øjne. Og vi takker.

af Grotrian: "Citroner for Vorherre" 2008

Exitus

Dvorak: Herr, o mein Gott (af Ps. 148 & 150)

*Herre min Gud, jeg vil synge dig en ny sang,
lege for dig på tistrenget harpe.*

*Jeg vil love dig dag efter dag,
evigt og altid prise og lovsynge dit hellige navn.*

*Hele verden frygter ham,
nådig og barmhjertig er Herren,
langmodig og rig på miskundhed.*

*Jeg vil synge om din højheds herlige glans,
om dine vældige gerninger,
om dine undere,
om din storhed vil jeg vidne.*

*Glæd jer i Herren, I fromme,
og pris ham med harpe og citer.
Lovsyng med mig,
syng Herren en ny sang.*

af "Biblische Lieder" op. 99